

บทสรุป

๔.๑ สรุปผลการวิจัย

จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดที่ เจริญและสำคัญมากที่สุดในภาคตะวันออก อันเนื่องมาจากความได้เปรียบของท่า เลที่ตั้งที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร และเป็นทางผ่านไปยังจังหวัดต่าง ๆ บริเวณชายฝั่งทะเล เลขเดือนออก เป็นจังหวัดที่อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ มีโครงสร้างทาง เศรษฐกิจอยู่ในขั้นที่ดี สาขางานผลิตหลักที่สำคัญคืออุตสาหกรรม การกลั่นรีฟิล การบริการ การค้าส่งและค้าปลีก สถาบันทางการเงินและการธนาคาร รวมทั้งการท่องเที่ยวที่จะเป็นฐานการขยายตัวความเจริญของชุมชนในด้านต่าง ๆ รายได้ต่อหัวของประชากรสูงสุดในภาคตะวันออก การตั้งถิ่นฐานการรวมตัวของประชากรและกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตพื้นที่แนวชายฝั่งทะเลในเขต อ.เมืองชลบุรี อ.ศรีราชา อ.บางละมุง และ อ.สัตหีบ ได้แก่ ท.เมืองชลบุรี ล.บ้านสวน ล.บางทราย ล.แสนสุข ล.บางพระ ท.ตำบลศรีราชา ล.อ่าวอุดม ล.หัวหิน ล.บางละมุง เมืองพัทยาและล.สัตหีบ ซึ่งการรวมตัวจะอยู่ในอ.เมืองชลบุรีมากที่สุด

จากความพร้อมและความเหมาะสมในยุคด้าน แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ จึงได้กำหนดให้จังหวัดชลบุรี เป็นเมืองหลักของภาคตะวันออก เพื่อรับการขยายตัวจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อชุมชนเทศบาลเมืองชลบุรีในฐานะที่ เป็นศูนย์กลางของจังหวัด เป็นศูนย์กลางการบริหารการปกครอง สถาบันทางการเงินและการธนาคาร การค้าและบริการ การสาธารณสุข อุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร เกษตร

จากการที่เทศบาลเมืองชลบุรีมีพื้นที่จำกัด เทศบาลจึงประสบปัญหาการขาดแคลนที่ดินเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ ซึ่งเทศบาลได้แก้ปัญหาโดยการอบรมที่ดินชายเลนทางตอนใต้ของชุมชนชายทะเล เลบางส่วน เพื่อเป็นแหล่งที่ดินของหน่วยราชการต่าง ๆ แต่สำหรับการอบรมที่ดินชายเลนต้องออกแนวเขต เทศบาลนั้นไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากผลตอบแทนไม่คุ้มกับเงินลงทุนซึ่งสูงมาก การขยายขอบเขตของ เทศบาลในปัจจุบันก็ยังไม่เป็นที่ดี คงต้องกันระหว่าง เทศบาลกับท้องที่ที่ เทศบาลจะขอขยายตัวที่เข้าไปติดกับ ล.บ้านสวน และ ล.บางทราย ซึ่งจะก่อข้อขัดแย้ง เนื่องจาก เทศบาลซึ่ง

เป็นจุดศูนย์กลางของ เมืองข้างตัน ก่อให้เกิดปัญหาหลายด้านที่สำคัญคือ

๑. การจัดบริการพื้นฐานในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลไม่สัมพันธ์กันและไม่ได้มาตรฐานเทียบกัน

๒. โครงการพัฒนาบริการพื้นฐานของ เทศบาล ถูกจัดการไม่สามารถนำมานำปฏิบัติได้ เมื่อจากอยู่ในเขตที่ต่อเนื่องระหว่าง เทศบาลและสุขาภิบาล

๓. องค์กรบริหารงานมีหลายหน่วย ทำให้ขาดการวางแผนอย่าง เป็นระบบ

๔. สุขาภิบาลเป็นหน่วยปกครองท้องที่ในขนาดเล็กสุด และไม่มีศักยภาพเจ้าหน้าที่ ฉะนั้น การบำรุงรักษาและการจัดบริการให้แก่ชุมชนจึง เป็นไปในลักษณะจำกัด และขาดความ คล่องตัว

๕. ระบบมาตรฐานการจัดเก็บภาษีของ เทศบาลและสุขาภิบาลต่างกัน ก่อให้เกิด ความไม่เป็นธรรมต่อประชาชนที่อยู่ในชุมชนเทียบกัน

นอกจากนี้แล้ว สภาพโครงสร้างด้านต่าง ๆ ในปัจจุบันยังขาดการพัฒนาและปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพให้เพียงพอต่อการรองรับการขยายตัวของความเจริญต่าง ๆ ของชุมชน จึง ทำให้เกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ มากmany ที่ครอบคลุมทั้งในด้านสังคมและประชากร สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ด้านกายภาพและเศรษฐกิจ การใช้ที่ดินและสิ่งแวดล้อมซึ่งจากการแจกแบบสอบถาม สามารถจัดเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้ดังนี้คือ

๑. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒. ยาเสพติด

๓. การก่อจลาจล

๔. การจราจร

๕. น้ำประปา

๖. ถนนและทางเดินที่ดี

๗. น้ำท่วม

๘. การบริการทางการศึกษา

๙. การบริการสาธารณูปโภค

๑๐. ถนนและทางเดินที่ดี

๑๑. ชุมชนสะอาดและแหล่งเรียนรู้

ซึ่งปัญหาทั้งหมดนี้ก็ เป็นผลเนื่องมาจากการขาดการวางแผน แผนผัง เมืองมาแต่แรก เรื่อง โดยที่ว่าไปบริเวณริมถนนจะมีลักษณะ เป็นตึกแฉล้มรอบอย่างสวยงาม แต่ด้านหลังของตึกแฉล้มจะเป็นรูโพรงของ เมือง ซึ่งโพรงของเมืองเหล่านี้มีลักษณะ เป็นหลุม หรือที่เรียกว่าชุมชนแออัด มีครอก ซอก ซอย ลึกลับ เป็นที่สับสายตามแก่บุคคลภายนอกชุมชน ยากแก่การตรวจสอบและปราบปรามโดย เนพาะอย่างยิ่งภายในชุมชนหลายแห่ง เมืองจะเละเป็นส่วนປะกอบด้วยกันยิ่งทำให้ความลับมากขึ้น จน เปรียบ เสมือน เขตปลดปล่อยหรือ เขตอิสระ โพรงของ เมืองเหล่านี้จะ เป็นที่หลบซ่อนตัวของอาชญากร ในบริเวณโพรงของ เมืองนี้หากได้รับการวางแผนดีจะ เสียใหม่ โดยการตัดถนนเข้าไปบุก เปิดความ เจริญก็จะสามารถจัด理科ของ เมืองอัน เป็นแหล่งอาชญากรรมได้ทางหนึ่ง รวมทั้ง ปัญหาด้าน เหล่านั้นทับถมทวีคูณยิ่งขึ้นจนยากที่จะดำเนินการแก้ไข รวมทั้งปัญหาการใช้ที่ดินที่สับสนไม่เป็นระเบียบทั่ว เขตชุมชน ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาทาง เศรษฐกิจ ปัญหาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการด้าน ฯ โดยควรเร่งรับแก้ไขความล้าหลัง ความร้ายแรงของปัญหา

ดังนั้นแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชนที่ศึกษา ตามที่ได้เสนอแนะไว้นั้น ควรจะได้มีการวางแผนและกำหนดโครงการพัฒนาด้าน ฯ ร่วมกันของหน่วยงานด้าน ฯ ที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบ เพื่อให้ เทศบาลเมืองชลบุรี สุขาภิบาลบ้านสวน สุขาภิบาลบางทราย เป็นชุมชนเมืองใหม่ที่มีความเป็นระเบียบของการใช้ที่ดิน มีความเจริญก้าวหน้าทาง เศรษฐกิจ เป็นศูนย์กลางการบริหารการปกครอง การ เนินการธนาคาร การค้าการบริการ การสาธารณูปโภค อุตสาหกรรมขนาดย่อม และการให้บริการด้านสาธารณูปโภค กับสาธารณูปการที่มีประสิทธิภาพ และที่สำคัญสุดกับการยกกำเนิดให้ เป็นชุมชนเมืองที่ลักษณะของภาคตะวันออก

๔.๒ ข้อ เสนอแนะการศึกษาวิจัยขั้นต่อไป

จากการศึกษาและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาที่เสนอมาแล้วข้างต้น เป็นแนวทางการศึกษา เบื้องต้นที่เสนอแนะแนวทางการพัฒนาในลักษณะกว้าง ฯ ซึ่งยังต้องการศึกษาในขั้นรายละเอียด ต่อไปเพื่อที่จะได้ผลสรุปมากขึ้นคือ แผนแม่บท แผนพัฒนาโครงสร้าง เผาะสาขา และโครงการพัฒนาในแต่ละส่วนของแนวทาง การพัฒนาด้านสาขาต่าง ฯ ดังนั้นแนวทางการศึกษา เพื่อการพัฒนาขั้นต่อไปควรคำ เนินการดังนี้

๔.๒.๑ ควรจะทำกิจการศึกษาสภากาแฟทาง เศรษฐกิจ สังคม และการใช้ที่ดินในบริ เวณคุณชน
ชาบทะเลอย่างละเอียด เพื่อวางแผนพัฒนาบริ เวณนี้โดย เผ่า

๔.๒.๒ ควรทำการศึกษาวางแผน เผ่า เรื่องการใช้ที่ดินในเขต เทศบาลและที่นี่ เกี่ยว
เนื่องโดยละเอียด

๔.๒.๓ ดำเนินการวางแผนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ตามแผนพื้นฐาน เผ่าสาขา
ที่กำหนด ซึ่งจะ เป็นแผนพื้นฐานประจำปีของ เทศบาลและสุขาภิบาลและส่วนราชการต่าง ๆ ที่
เกี่ยวข้อง ซึ่งจะระบุขั้นตอนรายละเอียดของวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ตลอดจนการจัดหางบประมาณ
ดำเนินการ

๔.๒.๔ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกันในการวางแผนพื้นฐาน เทศบาลและ
สุขาภิบาลทั้งในระดับภาคร่วมและระดับ เผ่ารายสาขาทั้งในระดับล้วนและระดับย่อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย